

เศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจทรมัป

C หน้าต่างความคิด

● เกียรติอนันต์ ส้วนแก้ว
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ในที่สุดทรมัปก็ได้
เป็นประธานาธิบดีคน
ที่ 45 ของสหรัฐอเมริกา
คิดว่าผลที่ออกมาคงสวน

ทางกับความคาดหวังของหลายคน โพล
หลายสำนักก็หน้าแตกไปตามๆ กัน ชาว
คนที่ผิดหวังจากผลการเลือกตั้งออกมา
ชุมนุมต่อต้านว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่
ของเขาน่าจะสะท้อนอารมณ์ร่วมของคน

บางกลุ่มในประเทศได้ค่อนข้างชัดเจน
ความกังวลเกี่ยวกับนโยบายต่างๆ ของ
ทรมัปไม่ได้มีแค่คนในสหรัฐอเมริกา บางเรื่อง
เป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความกังวลร่วมกัน
ในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะประเด็นด้าน
การค้าระหว่างประเทศ ที่แม้จะยิงตรงไปที่
จีนและเม็กซิโก แต่ไทยก็คงไม่แคล้วโดน
ทางเลขไปด้วยเช่นกัน

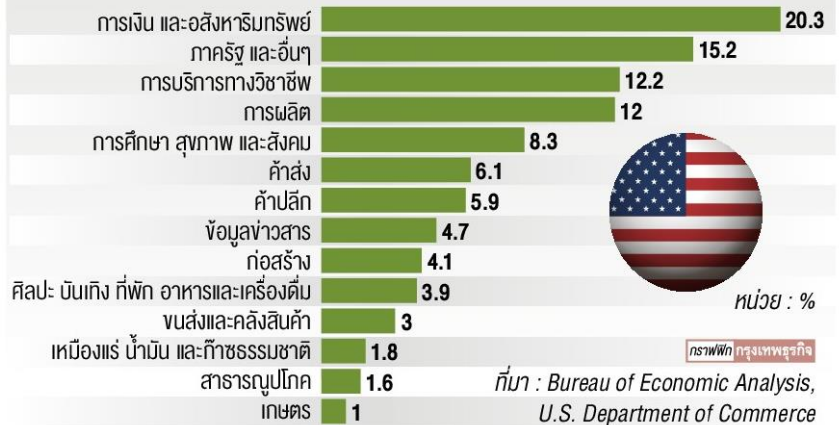
ประเด็นก็คือ นโยบายของทรมัปที่
ต้องการสร้างงานด้วยการฟื้นภาคการผลิต
จะทำให้ประเทศต่างๆ ส่งออกไปยังสหรัฐ
อเมริกาได้น้อยลงแม้จะถือเรื่องที่เขาใจได้
เพราะเป็นผลประโยชน์ของชาติ แต่หาก
นโยบายนี้ถูกนำมาใช้จริง ไทยเองจะโดน
ผลกระทบแบบสามเต็ง

เต็งแรก คือ เราจะส่งออกไปยังสหรัฐ
อเมริกาได้น้อยลง

เต็งที่สอง คือ ประเทศจีนและประเทศ
อื่นก็จะส่งออกได้น้อยลงได้ด้วย เมื่อประเทศ
เหล่านี้ส่งออกได้น้อยลง ยอดการนำเข้า
สินค้าและบริการ รวมถึงยอดนักท่องเที่ยว
ที่มาประเทศไทยย่อมลดลง

เต็งที่สาม คือ เมื่อของในโลกขายได้
ยากขึ้น เราก็ต้องแข่งกับประเทศอื่นที่ขาย
สินค้าเหมือนเราเพื่อแย่งส่วนแบ่งในตลาด
ที่มีขนาดเล็กกว่าเดิม มองไปข้างหน้าแล้วดู
เหมือนจะเป็นเรื่องที่น่าหนักใจพอสมควร

โครงสร้างเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ปี 2557

อย่างไรก็ตาม เรื่องที่ต้องคิดคู่กันไปด้วย
คือนโยบายนี้สามารถทำได้จริงหรือเปล่า และ
หากทำได้จริงต้องใช้เวลามากแค่ไหนถึงจะ
เห็นผล การจะประเมินประเด็นเหล่านี้ได้
เราต้องเข้าใจก่อนว่าเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา
ในปัจจุบันหน้าตาเป็นอย่างไร

รูปที่นำมาแสดงเป็นข้อมูลของกระทรวง
พาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา ที่แยกโครงสร้าง
เศรษฐกิจออกเป็นสัดส่วนแบ่งตามภาค
เศรษฐกิจ ซึ่งหากพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว
จะเห็นว่า ร้อยละ 85 เป็นภาคเอกชน และอีก
ประมาณร้อยละ 15 เป็นภาครัฐ (และภาคอื่นๆ)
โดยหากรวมสัดส่วนของภาคการผลิต ค่าส่ง
ค้าปลีก ก่อสร้าง และเหมืองแร่ ซึ่งอาจจะ
อนุมานได้ว่าเป็น "ภาคการผลิต" ตามความหมาย
ของทรมัป จะพบว่ามีสัดส่วนประมาณร้อยละ
30 ของ GDP หรือมีขนาดเป็นเกือบ 1 ใน 3
ของเศรษฐกิจ จึงถือว่ามีความสำคัญ
ทางเศรษฐกิจในระดับที่ค่อนข้างสูง

อย่างไรก็ตาม การที่มีขนาดใหญ่ ย่อม
หมายความว่าคิดจะขยับเขยื้อนปรับเปลี่ยน
อะไร ก็คงไม่สามารถทำได้ง่ายนัก หากทรมัป
อยากเดินหน้าตามที่เขาเสียใจไว้จริง ก็ต้องใช้
เวลาพอสมควรในการสร้างภาคการผลิตของ
ประเทศให้กลับมาแข็งแกร่งพอที่จะสร้างงาน
ได้มากพออย่างที่หวังไว้

นอกจากนี้แล้ว การลงทุนในภาคการผลิต
เพื่อทดแทนการนำเข้าที่เน้นการจ้างงาน
ยังมีประเด็นที่ต้องคิดถึงอีก เพราะหากจะ
ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคมาแทนสินค้าที่
จีนครองตลาดอยู่ ก็ต้องผลิตออกมาขาย
ในราคาที่สูงเกินไปกว่าสินค้าที่วางขายใน
ปัจจุบัน ไม่เช่นนั้นแล้ว ราคาสินค้าที่แพงขึ้น
ย่อมส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของประเทศซึ่ง
ไม่ใช่เรื่องที่ดีที่ทรมัปและทีมงานอยากให้เกิดขึ้น
ในช่วงแรกของการรับตำแหน่ง

การจะผลิตสินค้าในประเทศที่มีต้นทุน
ค่าแรงสูงกว่าให้ได้ราคาพอๆ กับสินค้านำเข้า
สามารถทำได้โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้
ในการผลิตแทนแรงงาน แต่ถ้าทำแบบนั้น
การเติบโตของภาคการผลิตก็ไม่ได้สร้างงาน
ได้มากเหมือนที่หาเสียใจไว้

ดังนั้น การขับเคลื่อนนโยบายของทรมัป
ในเรื่องนี้ คงจะต้องแบ่งเป็นสองส่วน

ส่วนแรก คือ การกีดกันทางการค้าที่สามารถ
ทำได้ก่อน กับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
ในภาคการผลิตเพื่อเพิ่มการจ้างงานที่ต้อง
ใช้เวลาพอสมควร

การกีดกันทางการค้า หรือการเจรจา
ต่อรองทางการค้าใหม่เพื่อให้มีเงื่อนไข
ในการค้าขายที่อเมริกาได้เปรียบมากขึ้น น่าจะ
เป็นรูปเป็นร่างได้ค่อนข้างรวดเร็ว ซึ่งไทยเอง
ก็ต้องเตรียมตัวในเรื่องนี้ให้ดี (เพื่อว่าเราดีไป

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/พิเศษ

วันที่: ศุกร์ 11 พฤศจิกายน 2559

ปีที่: 30

ฉบับที่: 10277

หน้า: 8(ล่าง)

Col.Inch: 60.01

Ad Value: 144,024

PRValue (x3): 432,072

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: หน้าต่างความคิด: เศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจทรมัป

กลุ่มแรกที่สหรัฐอเมริกาอยากเจรจาด้วย) ทั้งในด้านของการหาแง่มุมในการเจรจา รวมถึงการหาช่องทางเพื่อรักษายอดการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาไม่ให้ตกวบลงเร็วเกินไปนัก เพราะตอนนี้เศรษฐกิจไทยก็ยังไม่ฟื้นตัวดี นอกจากนี้แล้ว การขยายตลาดไปยังประเทศคู่ค้าที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายนี้ไม่มากนัก เพื่อหารายได้มาชดเชยส่วนที่หายไปจากผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับจีนก็จะช่วยบรรเทาผลที่เกิดขึ้นได้อีกระดับหนึ่ง

การเจรจาข้อตกลงทางการค้ากับจีน และประเทศอื่นๆ นั้น ถือเป็นเรื่องใหญ่ คงไม่สามารถหาข้อสรุปได้โดยเร็ว ดังนั้นประเทศไทยจึงยังพอมีเวลาในการเตรียมตัวเพื่อตั้งรับ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่เราจะนิ่งนอนใจ ยิ่งเริ่มได้เร็วเศรษฐกิจไทยก็ยิ่งปลอดภัยจากเศรษฐกิจทรมัปมากขึ้น